

Самі глясябе

«Студэнцкі гарадок БДУ — адна вялікая і дружная сям'я», — скажа нехта. А мне студгарадок нагадвае цэлую планету, дзе кожны інтэрнат — асобная краіна са сваёй гісторыяй, традыцыямі, атмасферай і кіраваннем, якое, дарэчы, ажыццяўляецца не толькі супрацоўнікамі ўніверсітэта, але і студэнтамі. Сістэма студэнцкага самакіравання ў інтэрнатах БДУ мае некалькі напрамкаў і ўзроўняў. Яна фарміравалася тысячамі студэнтаў на працягу сарака гадоў (менавіта столькі часу існуе студгарадок).

ЯК АБ'ЯДНАЦЬ ГУМАНІТАРЫЯЎ І «ТЭХНАРОЎ»?

3 дапамогай студэнцкага самакіравання

Некаму можа падацца, што патрэбы ў самакіраванні няма: жыві сабе цяхенька, паказвай пропуск дзяжурным на ўваходзе ды плаці своєчасова за пражыванне. Аднак не ўсё так проста. Для большасці студэнтаў менавіта ў інтэрнаце пачынаецца самастойнае жыццё. Даводзіцца адвыкаць ад такога роднага і ўтульнага бацькоўскага дома, дзе маці заўжды пакорміць і прыбрэ, жыць у адным пакоі з незнаёмымі людзьмі (бывае, нават і з замежнікамі). А хто, як не самі студэнты, найлепш дапамогуць адаптавацца да новага ладу жыцця?

«Аднойчы мы знайшлі студэнта, які нелегальна знаходзіўся ў інтэрнаце. Ён хаваўся ў... накрытым коўдрамі чамадане, які стаяў на самай верхняй паліцы ў шафе. Нават калі чамадан знялі адтуль, вылазіць ён не хацеў, і ўвогуле працягваў рабіць выгляд, нібыта яго там няма, трымаючы «сабачку» маланкі знутры».

Адным з самых важных органаў студэнцкага самакіравання з'яўляюцца студсаветы. Яны функцыянуюць у сямі інтэрнатах БДУ. Культурна-масавая камісія арганізоўвае забаўляльныя мерапрыемствы, прадстаўнікі інфармацыйнай камісіі пішуць нататкі пра жыццё інтэрнатаў для сайта студгарадка, спартыўная камісія праводзіць спаборніцтвы, жыллёва-бытавая — займаецца праверкай санітарнага стану пакояў, а

прававой даводзіцца разбірацца ў абставінах парушэння правілаў пражывання ў інтэрнатах. Старшыня студсавета і яго намеснік уваходзяць у каардынацыйную раду — там рыхтуюцца мерапрыемствы і праекты, якія даламагаюць падтрымліваць сувязь паміж насельнікамі розных інтэрнатаў.

Васіль Бабкоў трапіў у студсавет «двойкі» (інтэрната №2) толькі на чацвёртым курсе. Але, нягледзячы на гэта, яшчэ з першага прымаў актыўны ўдзел як у жыцці інтэрнатаў, так і ў жыцці студгарадка. Першы год Васіль быў старшынёй культурна-масавай камісіі. Там хлопец зарэкамендаваў сябе адказным і аб'ектыўным, лёгка наладжваў кантакты з усімі студэнтамі. Таму, калі паўстала пытанне аб тым, хто стане новым старшынёй, лепшага кандыдата, чым Васіль, не знайшлі.

— Студэнцкі савет стаў для мяне новай сям'ёй, развітацца з якой будзе вельмі складана, — распавядае Васіль, цяпер ужо студэнт пятага курса. — Усё, што мы робім, мы робім разам. Здаецца, за апошнія некалькі гадоў ніводнае мерапрыемства не абышлося без Васіля. Пры гэтым ён — выдатнік вучобы. У кастрычніку хлопец стаў пераможцам конкурсу «Студэнцкі лідар года студгарадка БДУ».

— Бачу мэту — іду да яе, — дзеліцца сваім жыццёвым прыпытам Васіль. — Лідар павінен быць упэўненым у сабе і сваіх дзеяннях, таму што на яго заўжды глядзіць яго каманда.

Акрамя студсавета, ў інтэрнатах ствараюцца аператыўныя атрады. Яны складаюцца выключна з хлопцаў, якія сочаць за парадкам і выкананнем правілаў пражывання.

Студэнт 5-га курса юрыдычнага факультэта Максім Амяльчук у аператыўны атрад

прышоў з пэўнай мэтай: каб засяліцца ў інтэрнат №11. Але з цягам часу гэтая прычына перастала быць перашаснай.

— Аператыўны атрад даў мне нашмат больш, чым я ад яго чакаў. Як бы пафасна ні прагучала, але менавіта тут я прасякнуўся духам з'ядналага калектыву. Ужо чацвёрты год побач са мной знаходзяцца людзі, якім можна давярца, на якіх можна спадзявацца. Вопыт, які я атрымаў як камандзір аператыўнага атрада, з'яўляючыся ім з мінулага года, упэўнены, таксама спатрэбіцца мне ў будучыні.

Абавязкі ў аператыўнага атрада нялёгка, і часам іх выкананне бывае не вельмі прыемным. Але і камічных сітуацый хапае. Максім прыгадаў адну з такіх:

— Аднойчы мы знайшлі студэнта, які нелегальна знаходзіўся ў інтэрнаце. Ён хаваўся ў... накрытым коўдрамі чамадане, які стаяў на самай верхняй

паліцы ў шафе. Нават калі чамадан знялі адтуль, вылазіць ён не хацеў, і ўвогуле працягваў рабіць выгляд, нібыта яго там няма, трымаючы «сабачку» маланкі знутры.

Дзейнасць савета па прафілактыцы парушэнняў правілаў пражывання ў інтэрнатах для навучэнцаў БДУ сканцэнтравана на іх папярэджанні і змяншэнні. Акрамя таго, ён разглядае справы студэнтаў, якія ўжо парушылі гэтыя правілы. Праца вельмі адказная, бо ад рашэнняў, якія прымае савет, часам залежыць лёс парушальнікаў.

— Мала проста заўважыць парушэнне, трэба прымаць меры для таго, каб яны больш не паўтараліся. Складана быць аб'ектыўным, разбіраючыся ў абставінах, калі гаворка ідзе пра такіх жа студэнтаў, як і я. Але некалькі гадоў у прававой камісіі навучылі мяне аднолькава ставіцца да ўсіх, — прызнаецца старшыня савета Глеб Чакур, п'яцікурснік факультэта радыёфізікі і камп'ютарных тэхналогій.

Важнае месца ў сістэме студэнцкага самакіравання займаюць спартыўна-турыстычны клуб і студэнцкая творчая лабараторыя. Яны аб'ядноўваюць студэнтаў, якім цікава самім займацца арганізацыяй паходаў, экскурсій і канцэртаў для студэнтаў. Асабліва трэба адзначыць грамадскую інфармацыйную службу. Дзякуючы ёй

Ідзі малодых

ВЫВЕДЗЕМ ЦЭЗІЙ НА «ЧЫСТУЮ ВАДУ»

Якія праблемы звычайна турбуюць школьнікаў у 15-гадовым узросце? Вучоба, адносіны з бацькамі і сябрамі, першае каханне... Крысціна Неўдах, быўшы яшчэ дзесяцікласніцай ліцэя, зацікавілася тэмай радыёэкалогіі і біялогіі. Юны ўзрост не стаў перашкодай для сур'ёзных навуковых даследаванняў: дзяўчына перамагла ў трох міжнародных экалагічных алімпіядах у Азербайджане, Інданезіі і Грузіі.

Бацькі Крысціны працуюць настаўнікамі — менавіта яны і паспрыялі таму, каб дачка зацікавілася навукай, але сферу даследаванняў дзяўчына выбрала сама. У Луніцы, дзе нарадзілася і вырасла Крысціна, тэма радыёэкалогіі знаходзіцца не на апошнім месцы: горад пацярпеў ад наступстваў аварыі на ЧАЭС. І хоць мінула ўжо 28 гадоў, жыхары Луніначыны і сёння адчуваюць на сабе ўздзеянне радыяцыі, вынікам чаго становяцца страшныя анкалагічныя дыягназы.

— Апошнім часам мне вельмі часта даводзілася чуць ад сяброў, знаёмых гісторыі пра людзей, хворых на рак. Захацелася больш даведацца пра анкалогію. Аказалася, што да прычын, якія выклікаюць захворванне, адносяцца лад жыцця і харчаванне, — гаворыць суразмоўца.

З надыходам сезона многія адпраўляюцца па грыбы і ягады, але мала хто задумваецца, што яны могуць змяшчаць цэзій-137. Канцэнтрацыя гэтага элемента можа перавышаць норму ў 7-10 разоў. У сваіх навуковых даследаваннях Крысціна Неўдах распрацавала спосабы зніжэння радыяцыі ў дарах лесу.

— Насамрэч, усё проста — праблем са здароўем дапамога пазбегнуць правільная тэрмічная апрацоўка. Пільна стаўцеся да працэсу прыгатавання ежы, — дае параду дзяўчына. — Высветлілася, што самы эфектыўны метад зніжэння ўзроўню забруджвання — гэта трохразовае адварванне. Але ў гэтым выпадку разам з цэзіем з грыбоў выходзяць карысныя рэчывы і мінералы. Таму найбольш аптымальным спосабам апрацоўкі грыбоў з'яўляецца адварванне з дабаўленнем солі і воцату.

Дарэчы, сярод мэт навуковых работ Крысціны была і асветніцкая. Вынікамі даследаванняў ліцэістка дзялілася не толькі на канферэнцыях, але і са старонак СМІ. Так, у дзяўчыны атрымалася прыцягнуць увагу мясцовага насельніцтва да сур'ёзнай праблемы.

— Калі бралася за гэтую тэму, то хацела правесці даследаванне, вынікі якога можна было б прымяніць на практыцы, — прыгадвае дзяўчына. — Неўзабаве маімі ідэямі зацікавілася выкладчыца БДУ Алеся Аляксандраўна Швелева. Яна дапамагла мне паглыбіцца ў тэму даследавання, зрабіць працу больш грунтоўнай. Гэта дазволіла выйсці на міжнародны ўзровень.

Нягледзячы на ўсе дасягненні ў вучобе і навуцы, Крысціна застаецца простым і сціплым чалавекам: шмат чытае, займаецца рукадзеллем.

— Перамогі ў канферэнцыях і алімпіядах — гэта проста прыемны бонус для мяне. Я нават да апошняга не ведала, што ва ўніверсітэт мяне бяруць па-за конкурсам, рыхтавалася да ЦТ... — шчыра прызнаецца дзяўчына.

Удзел у міжнародных канферэнцыях і алімпіядах, безумоўна, пашырыў круггляд Крысціны. Яна пазнаёмілася не толькі з культурай іншых краін, але і з моладдзю, якую хвалююць тыя ж пытанні, што і яе.

— У паездках мяне шмат чаго ўразіла. Аднак я нават увяць не магла, што тэма, якую я распрацоўвала ў родным Луніцы, змога прыцягнуць да сябе столькі ўвагі. Менавіта ўвага іншых людзей да нехарактэрных для іх праблем стала, на мой погляд, галоўнай перамогай.

Спыняцца на дасягнутым Крысціна Неўдах не збіраецца. Сёлета яна стала першакурсніцай БДМУ. Таленавітая дзяўчына плануе працягваць свае навуковыя даследаванні, магчыма, крыху ў іншым напрамку, больш звязаным з яе будучай прафесіяй. Пажадаем ёй плёну і поспехаў!

Ганна КУРАК, студэнтка III курса Інстытута журналістыкі БДУ.

Ганна КУРАК.

Фота Аляксандра ШВЕЛЕВА.